

Světlo na konci tunelu

S volným pádem se dějí zážitky v úžasných. Pro někoho bylo zážitkem poprvé na tandemu, jiní si měly státní pád první stabilizaci a dalšího drželi dva instruktoři. Jak ale vypadá první volný pád v tunelu? A jak si pak takový tunelový zážitek zvyká na skutečnou seskoky? Vážíte nebo ne, byl to pádný hukot...

Představte si klasickou situaci "za oknem zima a vnitřní a vy se nemůžete dostat, a se pádem vými konečně otv. turboletu a do známé si např. AFF Level 1. Jenže do první daleko, a tak pádem 1/2 letěte a bídíte, jak ne zabít čas. Náhodou objevíte pár videí z tunelu, podíváte se na mapu a zjistíte, že to k nejbližšímu SkyVenture ze který jenom dví hodiny letadlem. Stačí par e-mail a rezervace je na světě...

A tak jsem se jednoho květnového rána vypravil z Chicaga do Denveru. Na malebném letišti na Skalistých horách čekalo připravené auto a po půl hodině jsem zaparkoval před zvláštní hranatou budovou, která do širokého okolí hučela hlubokým rachotem proudícího vzduchu. Ano, SkyVenture Colorado, jeden z nejmodernějších vnitřních tunelů v USA.

Na zážitek se sluší poznamenat, že denverský tunel nepatří ke klasickým paraútlustickým vnitřním státním "podle provozovatele" je například 95% vjechů zřízených 2D, prototypových žerodinka na 1/2 letěte, žerodinka zřízených, nebo firemní posezených. Tomu také odpovídala nesmírně pohodlná atmosféra vnitřní, jakožto půlhodinová moc nesejde. Že jsem pádem jel o dvě hodiny dříve? Žádný problém "jestli chci, má hned, časové sloty se pádem lují - dost flexibilní.

Ještě jsem se ani nestačil rozkoukat a holky z recepce mi začaly představovat instruktora. Ujal se mne Dan. Hned se ptal, jestli už jsem skákal a kolikrát. Nesmíle jsem přepnul, že zatím jenom static line. Zasmál se, že to v Nevada, že on má těch seskoků jenom sedmadvacet. Celkem by mě zajímalo, jak vypadá takový sedmadvacetiletý seskok člověka, který dělá instruktora v různých tunelech už několik let...

Moc jsme se nezdržovali povídání a šli na první úkoly. Nafasoval jsem kombinovaně, chránil jsem lokty a kolena, hruď a bránu, ale nebyl jsem si to vjechno stačil obléct, už tu byl Dan s vozíčkem. A začal suchým trnínem. Nejdříve v pádem dívka o prsní poloze, potom něco mělo o plochých otáčkách, cvičení na vozíčku a ještě pár slov o nové otevřené (což bylo obzvlášť pikantní, protože jsem do té doby ani neviděl, jak taková uvolňovací vnitřní vypadá a kde pádem je). Úkoly - pádem první blokem zabralo tak půlhodinku a Dan ho ukončil s tím, že bude kdyby se zbytek naučím pádem - mo v tunelu.

A tak začal první třímínutový timeslot. Vnitř jsem neviděl, co čeká, když se za námi zaklaply skleněné dveře a posadili na lavici v tunelovém zájizbě. Před námi zrovna doláta nějaká dvojice vnitřní letěla a už mě Dan tlačit. Náraz vzduchu byl sice znatelný, ale nikterak stresující, protože obsluha vnitřní snáhlá vnitřní. Dan zůstal státní itlačil mě dolů na sání, abych si zkusil prohnout a pár otáček (jeho metodu zážitek si, že jsem dříve nájil

Na posledních patnáct minut jsme se dohodli, že si vyzkoušíme zátěž klady letu na zádech a jáir dalších užití našich věcí. Takže zase zpátky na sání a plácnání pokračovalo. Nakonec jsem sice na sání jáir plochých otáček uděl konci timeslotu jsme se dohodli, že tohle cestou nepůjdeme a že se raději naučíme pátechod zpět do prsní polohy. Zaplaťpáníbáň za to. Nakonec jsem si také vyzkoušel látnání- poslepu, kdy člověk vnímá pohyby mnohem intenzivně tak otáčky jenom s použitím nohou a nějak slajdování- do stran. Finální- áet za hodinu áistáho áasu s in tunelu (spání to bylo věc, protože jsme áasto páetahovali) byl lehce nad 800 dolarů (cca 17 tisíc Kč). Tehdy jsem to nedocenil, ale po shlédnutí cenů evropských tunelů jsem litoval, že jsem nezůstal v Coloradu jeřit o jáir dnů

Uběhlo jáir tánídnů a já jsem seděl v kolánském turboletu, který pomalu stoupal na kopec. Vpravo Lojzek, vlevo Kudla z druhé strany se zubá Hanka s kamerou. Krve by se ve mne nedořezal, v obličeji jsem byl bledější než stá na natá Primalxem a v hlavě věchny ty těe hospodských rejpalů o tom, že má vlastní, nemají instruktoři co učit a studenta by také chtěli. Realita byla samozřejmě jiná, kde plně jinde. Jakmile jsme vyskočili z májiny (což si moc nepamatují, ale nářítá je věje na videu), začal jsem zjišťovat, že zlaté tunelové áasy skončily...

V první áadě má pátekvapil neskutečné rachot a rychlost volného pájdu. V tunelu byl proud vzduchu věrzná, a člověk se tak mohl lápe uvolnit a věnovat se lohám, aniž by ho pámi tom rychlost rozvílovala. Pak tu byl samozřejmě bílé-á-cá- se země a neustálá snaha kontrolovat věžkomár áe“ zatáčco v tunelu jsem měl ruce v boxu a jenom má hlavou, tady jsem cpal ruce dopředu, protože každé pohyby hlavy do strany znamenal drobnou zřítu stability. No a nakonec pátechod z absolutních souadnic do souadnic relativních. Zjednodušeně áeeno áe“ v tunelu májíte proměnlivou rychlost vzduchu, takže páesně věte, kdy visíte na stě, kdy klesáte a kdy zase stoupáte. V reálu ánevá-, jestli náhodou necouváte a nepřizabije kameramana, ani jestli nemáte náhodou klesat rychleji (asi ano, když jsem nafasoval hned dva zářítáové páisy a kamera káidálka). Nikde ádná obsluha, která by mohla ádat věžkon. ádná odpáet zbávejá-cáho áasu v timeslotu a diváci v integřících má ne a ne pustit. A na páetahování- á také nehraje.

Dobře, máme s tím popisem seskoku trochu páeháním, ostatně jako asi každá, kdo má naskájkáno náco má tučet. Tunelové tráínk mohu novákám jenom doporučit, protože studenta naučíme- základně- návyky, které se pámi volným pájdu v reálu věc než hodit (stabilně- poloha, jistota v otáčkách, stoupání-, klesání-, kompenzace pátevěrájná-). Áelováka v tunelu nestresuje bílé-á-cá- se země, má že se věnovat tráínku a když se mu ážnáhod nepovede, má dost áasu na opakování-. Pohyb v absolutních souadnicích je také super áe“ dráet se na stě znamená břit jako páibitá na jáir centimetrech s konstantně- pájdovou rychlostí- a možnost- neustálá kontrola. Rozhodně bych ale s instruktorem dohodnul vyřítá- rychlost v pokročilejších fážích tráínku, který by lápe odpová skutečným volnému pájdu áe“ jinak si člověk zvykne na to, že se nemusí moc prohřbat, a nuceně prohnutá- v páipravě- o pohodu a koncentraci na lohy. A právě o pohodě pámi volným pájdu je tunel páedevám.

Pokud májíte tu možnost, uráitá si látnání- v tunelu s nějakým dobrým instruktorem vyzkoušejte. Osobně doufám do SkyVenture v Denveru jeřit pájkráit podvěím áe“ jsou tu páe sedáky, headdown, manta...

{youtube}dXcPzSWEmgQ{/youtube}